

I den anden gruppe findes lande som Storbritannien, Norge og Schweiz, hvor finansiering sker med private midler, og hvor den offentlige regulering hovedsagelig sker gennem koncessionsudstedelser.

I Storbritannien behandler parlamentet for tiden et lovforslag, som vil muliggøre en udstrakt indførelse af kabel-TV. Ifølge dette lovforslag vil der blive nedsat et særligt råd til at udstede koncessioner. For at tilgodese de industripolitiske aspekter er det hensigten, at de netoperatører, der anvender avanceret teknologi, vil få længerevarende koncessioner end dem, der anvender traditionel teknologi. Allerede inden lovens vedtagelse er der på forsøgsbasis udstedt i alt 11 koncessioner, hvoraf British Telecom har opnået de 5.

I Vesttyskland er der fra begyndelsen af dette år installeret en række nye kabel-TV-systemer. Systemerne installeres af Deutsche Bundespost og programforsynes af såvel offentlige som private programvirksomheder. Som et eksempel på et sådant system kan nævnes Ludvigshafen kabel-TV. Der er tale om et lyslederkabel fra programvirksomheden AKK (Anstalt für Kabelkommunikation) i Ludvigshafen til Bundesposts radiokædetårn i nabobyen Mannheim. I dette tårn modtages endvidere de tre franske programmer, et satellitprogram (Sky Channel) samt Bayerische Rundfunk 3 (via radiokæde). Disse programmer sendes herefter videre via radiokæde direkte til i alt 9 kabelnet i Ludvigshafen og omegn. Disse net er alle koaksialkabelnet. Af 6.500 etablerede tilslutningssteder har 2.300 tilsluttet sig som abonnenter. Bundespost har kunnet tilbyde 45.000 ud af et samlet antal husstande på 150.000 at blive tilsluttet kabelnettet.

Spørgsmål 8:

»Ministeren bedes redegøre for den aktuelle situation i Frankrig på informationsteknologiområdet.«

Besvarelse:

Ifølge indberetning fra ambassaden i Paris til udenrigsministeriet er det den 2. maj 1984 blevet meddelt, at Frankrig og Luxembourg er enedes om en fælles rundspredende TV-satellit, der skal fungere fra slutningen af 1985. De to af satellitternes tre kanaler skal bruges til henholdsvis fransk- og tysksproget

TV fra Luxembourg, mens den tredje kanal skal bruges af fransk TV, formentlig TF1. De økonomiske aspekter af denne aftale er endnu ikke afklaret.

Af ovennævnte indberetning fremgår endvidere, at det den 3. maj 1984 er besluttet, at Frankrig skal dækkes af et net af lyslederkabler. Om tre år påregnes 1,5 mill. husstande at være tilsluttet det nye kabelnet. Staten bliver ejer af nettet, der skal bruges til at fremføre TV-programmer. Planerne indebærer, at staten i løbet af de næste 20 år skal investere 50 milliarder francs i projektet.

Der er i Frankrig 20 millioner TV-abonnenter, og planerne for udbygningen af tele-nettet med lysledere ud til abonnenterne vil i en lang årrække alene ske i byer med 30.000 indbyggere og derover. Udbygningstakten vil i de første år blive følgende antal tilslutninger:

1983	100.000
1984	300.000
og fra 1985 og fremover 1.000.000 pr. år.	

Rentabilitet er beregnet ud fra en tilslutningsprocent på 50 med 15 pct. ved start og tilvækst de følgende 4 år på henholdsvis 10, 10, 8 og 7 pct. Dette medfører en månedlig afgift på ca. 50 ffr. pr. tilslutning. Det franske P & T entrerer med kommuner, som så opkræver en abonnementsafgift, der påregnes at blive på ca. 100 ffr. pr. måned, idet den ud over at skulle dække 50 ffr. til P & T også skal dække f.eks. skat, copyrights, lokale programmer, administration, markedsføring m.v.

De programmer og tjenester, der med ovennævnte net vil blive stillet til rådighed for en tilsluttet abonnent, vil være TV-programmer, radioprogrammer samt interaktiv video- og datatransmission.

På nuværende tidspunkt er det indtrykket, at projektet endnu er i en fase, hvor der søges en politisk afklaring ikke mindst med hensyn til klare kommunale tilkendegivelser. Forsøgsprojektet i Biarritz kører fortsat, hvilket også er tilfældet med planerne om at erstatte telefonbøgerne med en simpel skærmterminal.

Spørgsmål 9:

»I det omfang, der er sket en ændring i valg af teknik i Frankrig, bedes ministeren